

ס פ ר

שיח שרפי קודש

חלק שני

לשון חסידים

אמרות מהורות וקדושות, והר"ת נוראים, וסיפורים נפלאים, מלא
 מוסר ויר"ש, מסוד שיח שרפי קודש, מהנהו אשלי רבני, הנאוניס
 הקדושים צדיקי יסודי עולם, אספקריא המאירים שרי התורה,
 ורשכבה"ג, אריות שבחבורה, אשר אלפי אלפים ישראל, נהרו
 אליהם מקצה הארץ ועד קצהו, עטרת תפארת ישראל נקש"ת היה
 האדומורי"ם, ארבעה עמודי עולם.

אדמו"ר הרביר'   ואדמו"ר הרביר'   ואדמו"ר הרביר'   ואדמו"ר הרביר'
שמחה בונם   מנחם מענדל   יצחק מאיר   חנוך העניך
זצוקלה"ה   זצוקלה"ה   זצוקלה"ה   זצוקלה"ה
מפרשיסחא   מקאצק זי"ע   זי"ע ועכ"א.   מאלכסאנדר
זי"ע ועכ"א.   ועכ"א   זי"ע ועכ"א.   זי"ע ועכ"א.

ועוד נזכרו בזה הספר הרכה צדיקים הקדושים יסודי עולם
 הנקובים בשמותיהם הקדושים מעבר לדף.

כף אלה נאסף ונתק בעיה ביניעה רבה עיי יועז קים
 קדיש ברוהע"ש גיי מפרשיטיק

(איסוד השנת נבול ידוע)

שיח שרפי קודש

חלק שני

זהו לשון חסידים

מהגאונים הקדושים צדיקים יסודי עולם שרפי קודש עטרת תפארת ישראל כו' כו' כקש"ת ה"ה אדמורי"ם הנזכרים בספר הזה.

הגה"ק אדמו"ר הרש"ב מפרשיסחא, אדמו"ר הגה"ק הררמ"ם מקאצק, והגה"ק אדמו"ר בעל תי' הרי"מ מגור והגה"ק אדמו"ר בעל שפת אמת מגור, ועוד נזכרו בס' הזה אלה צדיקים הקי שרי התורה צ"ע כסדר שזכרו בס' הזה דף אחר דף וצוקלה"ה ז"ע ועכ"א. אלו ואלו דברי אלקים חיים.

ואלה הצדיקים הקדושים ז"ע הנזכרים בספר הזה

עשר קדושות מרבינו בעל מגן אברהם זצ"ל, האי"י הקדוש הבעש"ט הקדוש, הה"ק החכם צבי, הה"ק הר"ר יתונתן אייבעשיץ, הרה"ק ר' לוי יצחק מברדיטשוב, הרה"ק הר"ר אלימלך מליזענסק, הה"ק הר"ר זושא מאניפאלי, הה"ק הר"ר הרשניז מלאדי, הה"ק הר"ר נחום מטשרנוביל, הה"ק הרבי מליובלין, וה"ק המגיד מקונוץ, הה"ק ר' מימ מרימנוב, היהודי הקדוש מפרשיסחא, הה"ק הר"ר בונם מפרשיסחא, הה"ק הר"ר אברהם משה מפרשיסחא, הה"ק הר"ר ירחמיאל מפרשיסחא, הה"ק הר"ר יהושע העשיל ממעוביו, הה"ק הר"ר מאטיל מטשרנוביל, הה"ק הר"ר דוד מלעליב, הה"ק הר"ר שמואל ממקארוב, הה"ק הר"ר גפתלי מרופשיץ, הה"ק הר"ר ישראל'טשע מרוזין, הה"ק הר"ר מאיר מפרמישלאן, הה"ק הר"ר יצחק מווארק, הה"ק הר"ר לוב בעל מראדאשיץ, הה"ק הר"ר זושא, הה"ק הר"ר יעקב ארי' מראדזימין, הה"ק המגיד מדובנא, הה"ק הר"ר אברהם מטשעכאנאון, הה"ק הר"ר זאב וואלף מטטריקאון, הה"ק הר"ר יחזקאל מקומיר, הה"ק הר"ר חיים מאיר יחיאל נמאגלניצא, הה"ק הר"ר מענדיל מווארק, הה"ק הר"ר יחיאל מאיר מנוסטינין, הה"ק הר"ר ברוך מטקצין, הה"ק הר"ר מרכי יוסף מאיוביצה, הה"ק הר"ר ליבל איגה, הה"ק הר"ר חיים מפלוצק, הה"ק הר"ר אל"י מוויסקיט, הדוקטור הקי ה"י חיים דוד מפיעטריקוב, הגה"ק הר"ר זאב נחום אבדיק ביאלע, הגה"ק הר"ר אברהם מסוכאטשוב, הה"ק הר"ר יחיאל מאלכסנדר, הה"ק הר"ר דוד מאמשינאון, הה"ק הר"ר בונם מווארק, הה"ק הר"ר מענדיל מפילץ, הה"ק הר"ר שלום שכנא, הה"ק הר"ר יעקב מנאדזין, הה"ק הר"ר דו"ז מינטשא אבדיק פילץ, הה"ק הר"ר אברהם מפוריסוב, הה"ק הר"ר מנחם מאמשינאון, **ה"ק בעל הפז חיים שליט"א, מוה"ר'ן מדוברובנא וזותם יגן עלינו ועכ"א.**

שיח שרפי קודש

חלק שני

צוואה מהה"ק אדומ"ר הר"ר יהואל מאיר זצוקללה"ה מנאסטיין

ב"ה יום ה' לסדר כי ידעתיו למען אשר יצוה כו' תר"מ לפ"ק.

להיות כי ימי הוקנה ממשמשים ובאים מצאתי א"ע מחויב לכתוב צוואה לבניי יהי' למען לא יהי' ביניהם קטטות ומריבות, בבואם לחלוק עם הוני ורכושי הנשאר אי"ה אחריו, ולואת הנני מצוה לכם בני יהי' ובתי תחי' בנזרת כיבוד אב שמצוה זו נוהגת תדיר כמבואר בזוהר סוף פ' בחקותי, והנני מזהיר אתכם באזהרה רבה וגוראה לכל יפול דבר ארצה מכל הדברים המבוארים למטה:

(א) כבוד חתני המופלג מ' אהרן יעקב ג"י בהרבני מ' דוד זילבערשטיין מפ"ק נאסטנין, לא יחפוץ לקחת שום דבר בתורת ירושה מכת בתי ת' שהיא זונתו, לאשר כי הכת אינו יורשת במקום שיש בנים ש'י' אך אני מצוה שיתנו לה בני יהי' אווג לייכמערס קאנטיקע, שיהי' לה למזכרת וגם לחתני ג"י הנ"ל איזה חפצים לזכרון:

(ב) הנה יש לי פק"ק הנ"ל שני בתים בית חומה וגם בית של בנין עציים, ובבית חומה נמצא שם ג"כ חפצים שלי ולאשר כי בני מהור"ר ישראל משה ג"י דר כעת בבית החומה, ויש לו שם המסחר שלו לפרנסתו, יהי' נשאר הבית חומה עם החפצים לו לצמיתית, ומה שהבית חומה עם החפצים שוה יותר מהבית של בנין עציים הנ"ל, יתן בני מהור"ם ג"י לבני מו"ה צבי לייב ג"י, והשומא יהי' עפ"י ג' בקיאין ישרי דרך, וכוה יטול כל אחד שוה בשוה:

(ג) הנני מצוה לכם בני יהי' שהמלמד שאנכי נותן כהיום בכל שבוע ארו"ב ובשבוע שבו יו"ט שפוחת מלימודו אני נותן לו חצי רוי"כ כ"כ תתנו לו אתם בני משך שנה תמימה כלי שום מנרעת ח"ו:

(ד) הנה יש לי שני ס"ת אם כל החסידים יתפללו יחד יש להם ג"כ שני ס"ת, אוי תתנו הס"ת שיש לי שקניתי מהרב מוואלכארן זצלה"ה לביהכנ"ס דפק"ק הנ"ל, וזה יהי' לתיקון נפשי לעשות צורך רבים, כי פן ואולי בא לידי ח"ו משום איש בעולם ממון שלא כד"ת, או שלא כיושר מכל צד, אבל באם שיהי' שני מנינים מהחסידים ויהי' נצרך להמנין שיתפללו בו בניי יהי' שני ס"ת אוי יתנו לתיקון הנ"ל לביהמ"ד דפק"ק ש"ם ואלפסי, והס"ת יחויקו הם:

(ה) אודות המעות לערך י"ג מאות רוי"כ, רצוני אשר באסיפת העולם יכריוו שכל מי שיש לו ממון פה, אם רצונו יהוירו לו, וכל אחד ואחד יבוא ויתבע חלקו:

(ו) מהוועש יתנו חומש לעניים, ויניחו אותם עד אשר יבואו עניים מהוגנים ויקחו חלקם:

שיח שרפי קודש

8

(ז) והנה הגם שאנכי מצוה אתכם כגיל, אכן אי אפשר לפרום הכל ולואת גם זאת הנני מצוה שתראו להושיב ביד של ג' יראי ד' ועל פיהם יבא הכל בשלום ובמישור:

(ח) אבקש מכם מחילה אולי בהוסרי אתכם בתוכחת טוסר יצאתי מגדר הדרושה לזה, וגם אני מוחל לכם במחילה שלימה, ויפילו אותי ז' פעמים עפ"י המצא ובכל פעם יאמרו לתועלת נשמתי שיהי' לכפרה על כל עונותי, כאופן שיקחו מקודם רשיון מרואנדי, ויבקשו לי קרקע מקום פנוי מכל צד אמה בת ששה מפרחים, כי חז"ל הקפידו ע"ז מאוד, וכל ז' ימי האבלות יאספו עשרה ב"ת שילמדו משניות, ויאמרו קודם הלימוד אנוזנו לומדים לכבוד נשמתו, ואח"כ תאמרו אתם קדיש לזכות נשמתי ותקבעו שעות מידי יום ביומו לכבוד נשמתי, וכל השנה ילמדו משניות ברבים, גם ללמוד זוהר בש"ק לתועלת נשמתי, ושלא לגזול הקדישין רק הכל עפ"י הדין: (ט) ע"ל המצבה לא ירבה בתוארים, כי מתנת בו"ד מתנתם מועטת וחרפתם מרובה:

(י) תתענו ותרכו בצדקה בכל יאהר ציימ שלי ותרבו בתשוכה לפני המקום ולהיות ברא מוכה אבא כמבואר בזוה"ק, ועיקר לשמור פיו מאד, ואמרו חז"ל כי כל התורה והמצוה לא יועיל מה שהיוק בפיו: (יא) גם לקבל רב אכ"ד אחרי תכומי, ולילך לאסיפה ולדבר דברים רכים כל או"א דעתו, ואם לא יקבלו דעתכם תסלכו מזה, ולא לעשות שום מחלוקת ח"ו:

(יב) אבקש מכם בניי יחי' שלא תבואו יחד באסיפה עם שום אדם ביום ש"ק רק מידי שבת בשבתו יבא כל או"א אצל חבירו ולשטח ביחד וגם אם יבואו חסידים אצלכם תאמרו כי אין רצוני נוהה בזה ממעם הכמוס עמדי:

(יג) תלמדו עם בניכם ביום ש"ק ולבחון אותם בעתות הפנאי, ותרואו שלא יתחברו עם ילדים חצופים, וצריך לזה השגחה יתירה: (יד) ללמוד ס' טוסר בכל יום, כי בעוה"ז נעשה לבנו כאבנו, ובהגות ס' טוסר יתרכך לב האבן:

(טו) תלמדו כמה פעמים ס' תהלים עם פי' המלות ושיהי' שגור בפיהם עם פי' רש"י ז"ל, בכדי שתבינו היטב בשעה שתאמרו לבקשה, ותזהרו לומר בכל יום ויום חמשה קפיטיל לא פחות, כי בזה מלהיב הלב לעבודת השי"ת וכבר ביקש דהמע"ה שיהי' נחשב כעוסק בנגעים ואהלות ובוה א"ש שלא לשמה:

(טז) תזהרו בבוא עליכם ח"ו איוה צרה או איוה יסורין, לומר ואתה צדיק על כל הבא, ותקבלם באהבה והלואי שיהי' לכפרה על כל עונותי, כי כאשר אמרו חכמ"ל יפה שעה אחת קורת רוח בעוה"ב מכל ח"י עוה"ז, כן שקול צער עוה"ב מכל יסורי עוה"ז, ואפילו יסורי עני ואכיון כל ימיו מכאובים מחויב לקבלם בשמחה ולהצדיק הדין:

(יז) מה מאד תרחיקו עצמיכם מטרת הנאוה, ואמרו רבנן בכפילא מאד מאד הוי עניו ושפל רוח כי תקות אנוש רמה ואם יעלה על לבו חמאיו כי רבה למעלה ראש, בוודאי יברח ממדת הנאוה, כי חוטא בל יתגאה, ותמיד יעלו על לבכם אף אם תהי' בעלי טמון ועושר כי
הבל

שיח שרפי קודש

הכל ביד ד', ותמיד תצוירו בעיניכם כאלו כבר הלן עליכם כל המקיים
 ופנעים רעים שאפשר להמצא בעולם כי הכל תחת אפסירות הוא, ובעיניכם
 תראו כי אנשים טובים במקרים ופנעים רבים, ואף אתם קרוצים מחומר כמותם:
 (יח) מזה מאוד תרחיקו שיחה עם אשה, ואפילו עם אשתו, ואמרו חז"ל
 ואפילו שיחה קלה שבין איש לאשתו עתיד ליתן דו"ח:

(יט) גם לקבל שבת עפ"י הדין המבואר בש"ע, ולהוסיף מחול על הקודש
 כמבואר בש"ע:

(כ) קימה והירור לפני תלמידי חכמים:

(כא) שלא להזכיר את השם אף בלשון אשכנז, ועיין באורים ותומים
 שכתב תוכחת מגולה על שאינם מזהרים להזכיר השם בלשון
 עמים, ובפרט שהגדילו חז"ל העונש על הזכרת השם וחמירא סכנתא
 מאיסורא:

(כב) גם אני מזהיר אתכם שלא תביאו ח"ו שום אדם לידי שבועה, ופי
 וזמר מה דכתיב סורו נא מעל אהלי אנשים הרשעים האלה, ואם
 רחמנא קראום רשע מוטב שיפסיד כל מטונו ואל יהי רשע שעה אחת לפני
 המקום, ואם יתחייב אדם לכם שבועה תניחו אותו על קבלת חרם, כי לא
 תבואו לידי הפסד לזה, וממ"נ מאן דחשיד אהרם חשיד נמי על השבועה,
 ובחרם לא תעשו איסור. בזה כי כל הגזול ממון חבירו ראוי לנדונו:

(כג) גם ראו שלא לצרוך לבוא לדין, ואמרו חז"ל לא חרבה ירושלים אלא
 שהעמידו דבריהם עד"ת ותלוי חורבן ירושלים בזה, וראוי להרחיק
 מזה בכל היכולת, ולהשומע ינעם ותבא עליו ברכת טוב פאל הטוב:

שיח שרפי קודש

מהה"ק מפרשיסחא וצ"ל

מדנציג ודיבר עם אביו הק' דברים פשוטים כמה שעות מהנשמע שמה כמעט שחרה גם אותי מה שביטל כמה שעות בדברים פשוטים וצוה אביו הק' שאלך עמו לביתו ללוותו, ובחירתו אמר לי אביו הקדוש, דע מה שדיבר עמי הר"ר **בונם ז"ל** מכל מה שיש משאל תחתיות עד רום הרקיע:

ו) ופ"א נסע ה'יהודי הק' ז"ל עם הר"ר **בונם ז"ל** עלי דרך, ובאמצע הדרך ראה ה'יהודי הקדוש איש אחד מרחוק, וקפץ מהעגלה והלך אצלו וחזר על העגלה, ושאלו הר"ר **בונם ז"ל** מי האיש הזה ואמר שנפטר הוא ורוצה ממני טובה, ושוב שאלו עשיתם לו טובה? והשיבו ה'יהודי הקדוש, לאו, ויהי' כשמוע הר"ר **בונם ז"ל** דבר זה אמר אי"כ אין אתם רבי שלי, ואני איני תלמידכם, שהנחתם איש הנפטר הזה בלי עשיית לו טובה, כשמוע ה'יהודי ז"ל דברי הר"ר **בונם ז"ל** תלמידו תיכף קפץ פ"ש מהעגלה להנפטר הנ"ל ועשה לו טובה ונתן לו תיקון: (א"ה), שמעתי שפעם ראשונה, שבא הה"ק הר' **מענדל** ז"ל **מגור** לקבל עליו משרת הרבנות בפ"ץ אמר בתוך הדרשה הראשונה בזה"ל, שבאנו לפה לקבל רבנות בתורת רב, לדון ולהורות, ולא בתורת רבי, כי שמעתי מאדומ"ר מבעל שפת אמת הק' וצללה"ח שרבי הוא, באם שיכול לקשר נשמת כל אחד ואחד לשרוש, והבן):

ז) חסיד אחד נסע מחו"ל ל**פשיסחא** דרך **צוזמר**, וכשהי' בצוזמר נכנס להרה"ק הר"ר **ליבוש ז"ל** משם שהי' מתלמידי ה'יהודי הק' והלך

א) מה שכתבתי בריש ס' שיח שרפי קודש ה"א, והירת תפילה בכוונה בשם הרדב"ז סי' תע"ב, אמר ע"ז הה"ק הר"ר **בונם מפשיסחא וצללה"ח**, שכיוון דבר זה בסי' תע"ב נומריקון **תבא עליו** ברכה:

ב) עו"ש, שהה"ק וצללה"ח, אם הי' רוצה אא"ה להחליף עמו שיהי' הוא כאאע"ה, ואאע"ה כמו הוא, לא הי' רוצה כי מה ריוח יהי' להשי"ת מזה, והבן:

ג) הה"ק הר"מ מגור וצללה"ח בעת שהוכיר רבו הר"ר **בונם הק'** וצללה"ח הי' עומד על רגליו ואמר: שבאלו שבתות שהי' אצל הרבי ר' **בונם בפשיסחא**, גם היום הוא שינוי אצלו משאר שבתות:

ד) פ"א הי' הר"ר **בונם ז"ל** אצל צדיק הדור אחד בזמנו ושאלו ג' דברים. א) מה זה שלבש לבוש לבן (ווייסע יוביצע) כנהוג בין הצדיקים, והשיבו שהוא סני נהור וכל מה שלובשים אותו מוכרח לקבל עליו. ב) שיאמר לו מעם י"ב חלות, והשיבו שגם האר"י הק' ז"ל הי' מבקש מהשי"ת יגלה לן טעמי דבתריסר נהמי. ג) מאיזה ספר הוא אומר תורה, והשיבו מספר תולדות אדם (כונתו על התוה"ק), והבן שהם דברים עמוקים:

ה) הה"ק הר"ר ירחמיאל בן ה'יהודי הק' וצללה"ח המליץ על הר"ר **בונם ז"ל** על החתונה הגדולה, באוסטריא שהי' שם כמה מאות צדיקים כידוע ובראשם הה"ק ר' אי"ה ממעוזבין וצללה"ח, ואמר שאביו ה'יהודי הק' אמר עליו בזה"ל, ער איז מיין שפיצעל פון הארץ' וסיפר שפ"א בא הרה"ק

שית שרפי קודש

להם, עד שהתחילו לבכות מצרותיהם, על מה שקרה להם, עד שבאו לכפר אחד לפני הקרעטשמי של אינו יהודי, והעמידו העגלה עם המת לפני הקרעטשמי, והם הולכים להקרעטשמי לשתות מעט י"ש להפיג צערם, נתודע להם מן הקרעטשמער הזה, שבמקום קרוב שם בהיער יש בית החיים ישן של יהודים והלכו להיער לראות וראו שאמת הוא שיש שם ביה"ח סוגה בגדר סביב, והכירו שהוא ביה"ח של יהודים מחמת הכיר מצבות, ושמתו מאוד שמצאו מקום קבר, וחפרו קבר בביה"ח הזה וקברו את המת הנ"ל, ויהי כי התחילו לפנות ממקום קבורתו, פתאום נתעורר רוח סערה ושמעו קול, קחו את המת הזה מכאן, שאינו ראוי להיות נקבר על אצלינו, תיכף הביטו מאחוריהם על מקום הקבר, של אותו המת ב"מ, וראו שהקבר פתוח והמת מוטל מחוץ לקבר, וחפשו בביה"ח הזה במקום אחר רחוק מזה הקבר וקברו שמה, וגם תיכף כשהתחילו לפנות ממקום קבורתו נעשה רעש כמקדם ושמעו קול קחו את המת הזה מכאן, והביטו על הקבר ג"כ ראו שהקבר פתוח והמת ב"מ מוטל מבחוץ, ויהי כי ראו שאין להם עצה נטלו את המת וקברו אותו בסמוך ממש אצל גדר ביה"ח מבפנים, והי' מבקשים מחילה מהמתים, אף שהאיש הזה אינו ראוי להקבר אצלם, שירחמו על המת הזה לקבלו, כי אין להם שום עצה, ונתוך בהקרעטשמי הנ"ל, ובלילה חלמו להם חלום שהמת מונח חוץ לגדר בית החיים בצד השני, ויהי כי הקיצו, הביטו איש על פני רעהו, ואין דובר ביניהם דבר, כי לא רצו להוכיר שום דבר מהחלום, מחמת שלא הי' להם שום עצה, ובפרט שהוא חלום בעלמא,

ההלך הר"ר **ליבוש** זצ"ל לטייל ע"פ השדה וגם החסיד הנ"ל הלך עמו ושמע החסיד שהרה"ק ר' **ליבוש** ז"ל אומר שכעת הובילו צדיק פלוני לניע, ויפג לב החסיד מלהאמין, וכשבא **לפשיסחא** דרש ממנו הרה"ק הר"ר **בונם** ז"ל מאין הוא בא, ובאיוזה מקומות הי', וסיפר לו שנסע דרך **צוזמר** ושאלו אם הי' אצל הה"ק ר' **ליבוש** זצ"ל, והשיבו כנ"ל, ושאלו זמה הי' אז בדעתך כי הבין דעת הח' הנ"ל, ואמר לו הר"ר **בונם** וצלילה כתיב עין ד' אל יראוי, עין ד' וענען ביי די יראים" שהם רואים כל דבר והבנ':

(ח) **הה"ק הר"ר בונם** וצלילה הי' אומר מפני מה ענש אלישע את נחזי דוקא במעשה דנעמן שקיבל ממנו ממון, ולא ענש אותו על מעשה יגש נחזי להדפה ואמרו חכ"ל בהוד יפי', ולפי הנראה הוא עבירה גדולה מממון שנמל מנעמן, אך במעשה דנעמן הי' חטא גדול יותר במה ששאלו אלישע זכיהש, והי' בלבו שאין אלישע הנביא יודע כלום ממעשיו, וזהו חטא גדול יותר מנוף העבירה, ואף מעבירה חמורה, והבנ':

(ט) **מ"כ**, אשר הה"ק הרבי חנ"ה **מאלכסנדרער** וצללה"ה סיפר מעשה נפלאה פ"א היו נוסעים ארבעה יהודים סוחרים מעיר **מאקאווע** אודות מחתום למדינת **פרייסין**, ובמקום ההוא לא הי' דרים יהודים, וקרה מקרה שאחד מסוחרים הלה על הדרך ומת ב"מ, ובמקום ההוא לא נמצא בית החיים של יהודים, ולקחו את המת ונסעו לאיוזה עיר, ואולי ימצא ביה"ח של יהודים, ויהי כי ארכו להם הדרך והמת התחיל להמריח, או מאוד מרה

שיח ערפי קודש

בעוה"ת ה' האזינו תרפ"ב

כבוד אנשי שלומינו היקרים
ד' עליהם יחי'

שמעו ותחי נפשכם, היות כאשר
נשמע בעוה"ר נתרבו הפרצות
בחומות בית יעקב וביותר בין הנשים
שמהלכין בגילוי בשר במקומות
שהחיוב על פי הדין להתכסות
ופורצים ביתר עניני צניעות, ופרצה
זו קוראה לנב להתנב להתור
להרום, חס ושלום כל היהדות, לכך
בבקשה מכם, **חוסו על נפשכם**
ונפש ביתכם ונפשות יוצאי
חלציכם לשכם עצה לגדור חומות
הדת שנפרצה, ולחנך הבנים ברוח
התורה והיראה לרחקם מחברים
רעים, וישמרו ידם מעשות כל רע,
ויקבעו אתם עתים לתורה, כי אין לנו
שיור רק התורה הזאת, ונחוי מאוד
שבכל בתי החסידים יתנדבו שנים
או שלשה אנשים שיתאמצו לפקח
בדבר הזה בכל עון, להוציא ענינים
הנ"ל מכח אל הפועל, הנני ידדכם
מברככם בגמר חתימה טובה ושנה
מבורכת, **אברהם מרדכי אלטר**
מפה גור: זכעת, גם יצא קול קורא
מלהבת אש, מהה"ק **מבערו שלימי"א**
ומכל רבנים ממדינת **גאליציע**,
ומאגודת הרבנים **מפולין שלימי"א**
את כל חומר ועונש פריצות הנ"ל
ובכמה עידות עשאו סייגים ותקנות
לעובר על חק הצניעות, ובעיר
אפטא כעת נתייסד חברה מחויקי
הד"ת, והרב אבד"ק בראש, וכתבו
מודעות, בכל בתי כנסיות, ובתי
מדרשות, דבוק על כותליהם, בזה"ל:
ראשית צריכים להתרות בהתראה
גדולה ובמחאה גמורה כל אותן
הנשים והבתולות ההולכים בגילוי
בשר, ופרוע ראשן, פעם ראשונה,
ופעם שני' ובאם בפעם השלישית
לא

אך ה' מכינים עצמם ליסע לדרכם,
זיהי כי ה' רוצים ליסע מהכפר הזה,
והסוסים עם הענלה ג"כ ה' מוכנים
לנסוע, ראו אשר המת ב"מ, עומד
לפני הסוסים ולא ינוחו אותם לזוז
ממקום הזה עד שיעשה כל צרכו
ולקבור אותו מחויך לגדר ביה"ח
עכ"פ וכן עשו וקברו אותו מבחויך
לגדר, ואה"כ נסעו משם, והנה
ביה"ח הלז ה' מהיהודים שנהרגו
על קדושת השם ית"ש, כי האומות
גזרו עליהם שמד ר"ל, ונהרגו על
קדושת השם ית"ש, אשר מדרגתם
למעלה ולמעלה, אשר עין לא ראתה
ולא יכלו לסבול איש אשר צריך
עוד לבוא בעונשין ונהינם, והה"ק
הר"ר **בונם מפשיסחא** וצללה"ה
בעת שהי' סוחר ב**פרייסין** עיקם
את דרכו הצריך לו שמונה פרסאות
כדי להיות על ביה"ח הלז, כל הנ"ל
סיפר הה"ק **מאלכסנדרער** וצללה"ה,
זכעין זה מצינו בתנ"ך אצל אלישע
ובדברי חז"ל (ועיין בס' קב הישר
פ"ו אות מ' בעברי מייטש בחסיד
ד' עמרם ז"ל מעשה נורא). (א"ה)
פ"א חלתה אשה אחת בשידלאווצי,
ותלתה כל העיר הסיבה מה שלא
מיחתה בהחברה קדישא שהי' קוברים
אשה אחת ממשפחתה, אצל אשה
אחת שהי' הולכת בחי' בגילוי
שערות כי האשה החולנית סיפרה
שהאשה שמתה באה אלי' לאחר
פסירתה, שבלבה עלי' מה שלא
מיחתה, וחסידי **שידלאווצי** סיפרו
כל הנ"ל לפני אדמו"ר הה"ק בעל
שפת אמת וצללה"ה **מגור** ואמר
בוה הלשון, אפשר יוא' וידוע אצלינו
שספיקו הוא וודאי:

י. **ואגב** אעתיק המכתב **מאדמו"ר**
הק' **מגור שלימי"א** מה
שכתב לאנ"ש יחי':

שיח שרפי קודש

13 ז

ידע (כפ' האוינו) דור עיקש ופתלתל מה בין זה לזה, עד שישב פ"א בדאנציג בליל ש"ק בבית היין ובא איש יהודי לשחות יין, ויהי שם שני משרתים, האחד יהודי והשני נכרי, וילכו להמרתף, ויקח היהודי את הנר, והנכרי הביא את היין, ואילו עשו להיפך או הי' הכל כשורת ועתה היא עיקש ופתלתל:

(יד) כאשר ספרו לפניו בשבח איש אחד שמסיים בכל יום ספר תהלים, העיר, אם בחצי הספר נאמר ויפתוהו בפיוס ובלשונם יכזבו לו (תהלים ע"ח) מי שומר כל התהלים על אחת כמה וכמה ע"כ מש"ב הרה"ג אבד"ק פלונסק הנ"ל (א"ה) ע"ד שאמרו חו"ל טוב מעט בכוונה, מהרבות שלא בכוונה, ואף שהה"ק הרי"מ מגאסמינין וצ"ל ציוה כמה פעמים בעת צרה ר"ל, לומר כל תהלים עד גמירא אפ"כ, בצוואתו לבניו כתב לאומר חמשה קפוטל בכל יום וכמה בשעת צרה ר"ל, הוי הרבת בכוונה, והבן):

(טו) החסיד המופלג בעל תפלה ר' הירש פארצווער ז"ל כשבא בפעם ראשונה להה"ק הר"ר בונם וצלה"ה מפשיסחא אחרי פטירת רבו הק' הר"ר יוסף ממארטשין וצלה"ה אמר לו הה"ק מנרשיסחא, בשעת פטירת שלום (גיוענינען) בוח"ל דיין וועג איז דורך ווארשא, ולא הבין אז דבריו הק' כי מעולם לא הי' דרכו מפרצווע לפשיסחא אחר דרך ווארשא, אך לכסוף קודם פטירתו בעיר ווארשא, אמר ר' הירש ז"ל עתה הבין דברי רבו הק' וצלה"ה מפרשיסחא, והבן:

(טז) סיפר הה"ק הר"ר מנחם מאמשנוב וצ"ל אשר בעת בא הה"ק הרי"צ צדיק הזקן מווארקע וצ"ל

לא ישמע לקולנו שהוא קול התורה הקדושה, אזי יהי' נכתב ונרשם בהפנקס מיוחד אצל החברה קדושה דפה, שלאחר פטירתו יהי' להם מקום מיוחד לקבורתו כדי שדבר עבירה יעמוד לימים רבים, וכל העם ישמעו ויראו; גם איסור על החייטים לתפור בגדים כאלה, ועוד הרבה תקנות וסייגים לשמירת שבת קודש; ומהם ילמדו כל עיר ועיר לעשות גדרים וסייגים כפי רוחם, והבא לסהר מסייעין אותן משמים:

(יא) כתב לו ש"ב הה"ג גור הרבנים וכו' מוה"ר צבי יהוקאל

מיכלזאהן שליט"א האבד"ק פלונסק כעת בוועד הרבנים לעדת ווארשא חו"ל, אנב אכתוב לו משי"כ בהקדמת שו"ת חדות יעקב מה"ת, בוח"ל ושפעתי שרבינו הקדוש הרבי ר' בונם וצ"ל אמר לברך ברכת אלקי נשמה קודם ברכת התורה דכמו אם אדם מפקיד חפץ יקר והפקיד שומר כראוי וטנקוהו וכשוהיר לו, דרך ארץ ליתן לו תודה עבור זה, כ"ש אדם שבליה מפקיד נשמתו, והקב"ה שומרו ומחויירו, שדרך ארץ לברך ע"ז, ודרך ארץ קדמה לתורה ודפח"ה, אמנם אדומ"ר הגה"ק הח"י הר"ם וצ"ל אמר להקדים ברכת התורה כי בלי תורה אין לחיות כלום והוי בהם כתיב ודפח"ה עכ"ל:

(יב) שמעתי בדברי חו"ל כל ימי עני רעים, והאיכא

שבתות וי"ט וכו', א' הגה"ק הח"י הר"ם ז"ל אין עני אלא בדעת והאיכא שבתות וי"ט, דגם העני בדעת נתעורר, והתי' שינוי זפת כו' היינו שבא לידי גאות, ער בלאומ פון יוד' והבן:

(יג) הגה"ק הר"ר בונם ויע אמר פ"א בכדיחותא כי לא

שיח שרפי קודש

מועה כך איתא בנמ', וזו שאמר הש"ת מעולם לא הי' זה שלא יחטא אדם כלל ויעשה תשובה זה לא הי' רק ראשונים שחטאו ועשו תשובה, אבל ראובן לא חטא כלל רק נידוד עבירה ועשה תשובה כעבירה חמורה שהוא מחמת יראת שמים גדולה הי' עושה לעצמו עלילה שחטא, וזו מעולם לא הי' זה שלא חטא אדם ויעשה תשובה ואתה פתחת בתשובה חייך שכן בנך יאמר שובת ישראל כי ישראל הם צדיקים שהצדיקים ג"כ יעשו תשובה כיון שאין צדיק בארץ אשר לא יחטא שמהמת נידוד עבירה מתחרטים מאד ודו"ק, עכלה"ט: (יט) עוֹד שם בפ' וירא, כמו שאמר המגוה אֲדוֹמוֹר

מפשיסחא וצ"ל ר' שמחה בונם, דהתפלה של יעקב הי', אם יהי' ד' עמדי ונתן לי לחם לאכול שיהי' הנתינה מד' לבדו ולא ע"י שליח ולא ע"י טבע, שהנתינה ע"י השתלשלות הוא יורד ונתגשם אבל ע"י הש"ת בעצמו הוא בקדושה גדולה, וע"ז הי' ירא יעקב אבינו ע"ה שטא יגרום החטא אף שהקב"ה אינו חוזר מהכחמתו אפי' אם נעשה רע ח"ו אבל אין נותן לו הש"ת בעצמו רק ע"י שליח או ע"י הטבע, והבן:

(כ) עוֹד שם בפ' תולדות כמו שאמר אֲדוֹמוֹר וצ"ל מוהר"ר שמחה בונם כתיב רצון יראוי יעשה, מחמת מי שהוא ביראה גדולה ירא לפני הש"ת להתפלל ולבקש מחמת פחד, רק מה שצריך יש לו ברצון וירא לפתות את פיו, ע"כ רצון יראוי יעשה, הש"ת עושה את רצון שלו, שהש"ת רואה שמהמת יראה און מתפלל עושה לו, עכלה"ט:

(כא) שמעתי בעת שבא הה"ק הרי"צ מווארקע וצלחה"ה

וצ"ל לנחם את הה"ק הר"ר אברהם משה וצ"ל אחרי פטירת אביו הק' הר"ר בונם וצ"ל מפרשיסחא והתנצל לפני הה"ק מווארקא שחסר לו השיעורים של אביו הק' הר"ר וצ"ל, והשיבו הה"ק מווארקע וצ"ל מה נפ"ט לכם שמקודם הי' לומד עמכם מיט דעם קאפטין, ועתה ילמוד עמכם בלא קאפטין, (כי הגוף הוא מלבוש הגשמה) והבן:

(יז) שמעתי אשר הה"ק הר"ר וצ"ל אכל בסוף ימיו שרי' בפסח (ואולי הי' פ"א בעת חלי') והשאיר שיריים וצוה ליתן השיריים להתיק הר"ר ברוך מסטיצין וצ"ל ואמר עליו שהוא פרימער יאכל השיריים הלזו, וכן שמעתי שהה"ק הר"ר ברוך מסטיצין וצ"ל אמר דברי צחות בזה"ל אללע שלימאולען טרעפען אפרימען, כמו שמצינו בתורה בעניני נזיר אם ימות מת עליו בפתע פתאום, סותר הניירות ויספור פעם שנית, אף שכבר סיפר כ"ס יום אם ימות מת עליו בפתע פתאום סותר כל כ"ס יום וצריך לספור מחדש, ולמה לא הוכיר התורה"ק ענין פתאום, בטומאת כהנים, שהכהן ג"כ צריך לזוהר מטומאה, אך הכהן הוא חכם, ולא תאונה לו שום רעה, אבל הנזיר שקבל עליו פרישות, ואמר עליו דברים שמתרים לו, מחמת פרימיקיים, קרה לו טומאה פתאומית:

(יח) במ' דב"א פ' וישב מדרש אמר הקב"ה לראובן וכו' מעולם לא חטא אדם לפני ועשה תשובה ואתה פתחת בתשובה חייך שכן בנך פותח בתשובה ויאמר שובת ישראל, ואמר אֲדוֹמוֹר וצ"ל מפרשיסחא אע"ג שהי' אדם חראשון וקין שעשו תשובה, מחמת בל האומר ראובן חטא אינו אלא

וצללה"ה שאל תתשכו שסני נהור
 אין לו יצה"ר, היצה"ר יוכל לצייר
 לו על קורה בעלמא, שהיא אשה,
 (א"ה, הכנתו מזה מה שכתב ביצחק
 איבנו ע"ה שיצה"ר פסק ממנו,
 מחמת אצל יצחק אע"ה, וכדומה אצל
 הצדיקים הגדולים אשר לכם חלל
 בקרבם, ואין יצה"ר שולט בהם, אך
 אמרו תו"ל אל תאמין בעצמך עד יום
 מותך, וסומא חשוב כמת אין לחוש
 עוד שיחמא ח"ו, כי אף מקודם לא
 חמאו, אבל אלו שהולכין בשירות
 לבם, אף שסומים הם יצה"ר שולט
 בהם, ואולי לפעמים עוד יותר) :

כד) כתב לי ש"ב הר"ג כי תפארת
 הרבנים מוה"ר צבי
יחזקאל - סיכלואהן האבדיק
פלוונסק שליט"א כעת בועד הרבנים
 הק"ק ווארשא בזה"ל, שמעתו כי
 הגה"ק הרבי ר' **בונם** ז"ל
מפשיסחא אמר כי ג' פעמים
 נענה מן השמים תו"מ במאמר פיו
 (א) פ"א הלך עם עצים של הגביר
ר' בערקי טעמירלס מווארשא,
ר' דאנציג, וירד השער מעצים מאור,
 עד שהוצרך לבוא לביתו באיבוד
 הקרן, וכמעט לא הי' נשאר על
 הוצאות הובלת העצים לשם, וישב
ר' דאנציג אויה שכועות ולא מר
 העצים, ופ"א בישובו באכסניא שלו
 התחיל לבכות, וא' רבש"ע הנה
 נתברך בית המצוי בגלל יוסף, כן
 מהראוי שיתברך אדוני בגללי, ואם
 כי אינני כיוסף הצדיק, אבל גם
 אדוני ר' **בערקי** אינו כהמצרי,
 וככלותו לדבר תפלתו ובקשתו, בא
 לאכסניא שלו סרסור עם סוחר אחד
 ושאל אם יש לו, עוד העצים, כי
 נתיקר השער, ובא ידיעה ממתקיים
 כי נצרך לשם העצים, ומכר במקח
 עצהו"ט וכריות גדול; (ב) פ"א הי'
 בעיר

וצללה"ה מהה"ק מהר"מ
משערנאבעל וצללה"ה כידוע,
 להה"ק הר"ש ב וצללה"ה
מפשיסחא הלך אצלו הה"ק
הר"מ מקאצק וצללה"ה ושאלו
 מה ראה שם **במשערנאבעל,**
 והשיבו הה"ק **מווארקע** שראה
 שלחן הבעש"ט (אין בעל שמי"ס
 מ"ישעל) ואמר לו הה"ק **מקאצק**
 אתם ראייתם שלחן ישן כמו מאה
 שנים, רבי שלנו (הוא הה"ק **רש"ב**
מפשיסחא) מראה אותנו תמיד
 דברים ישנים כששת אלפים שנה
 שהוא בריאת שמים וארץ ומי בראם,
 והבן, (א"ה שמעתו, כשבא הה"ק
הר"א מפרסוב וצללה"ה לביהמ"ד
 דגור, אחרי פטירת אדמו"ר הבעל
שפת אמת הק' וצללה"ה, ואמר
 שבא לראות אחר החורבן, את כותל
 מערבי) :

(ג) פ"א אמר הה"ק הר"ר **בונם**
 וצללה"ה לבנו הה"ק הר"ר
אברהם משה וצללה"ה, ראיתי
 כהן אחד עומד למעלה ממני, והבין
 שכוונתו הק' על הה"ק **מאלכסנדר**
 וצללה"ה הר"ר **הנ"ה ז"ע,** כי הי'
 כהן ושאלו הה"ק **הר"א מ** וצללה"ה
 להרבי **מאלכסנדר** וצללה"ה, מה
 מעשה בא לידו, והשיבו שבשעת
 שעלה לדוכן נפל כמחשבתו, אם רבי
 הק' שומע את קולי וידע את כל
 מחשבותי ולבי, כי ע"י קולו של
 אדם, יוכל לידע הצדיק כל מעשיו,
 או אבוש כאוד מפניו, ואח"כ
 נתיישבתי אדרבה ישמע קולי ויראה
 מעשי ויתקן אותי, ע"כ, וזה ודאי
 מעלה גדולה מאוד שצדיק קדוש
 כזה, יבוש להשמיע קולו לפני רבו
 אולי יראה מעשיו, והבן, כמה גדלה
 ענוות צדקתם :

(ג) **שמעתי** שפעם אחת אמר
 הה"ס **הר"ב**

שיח שרפי קודש

קומען והבן, ע"כ משיב הרה"ג
מפלונסק שי':

(כו) עור שמעתי בשמו הק' עה"פ
כאשר נשאת לעם הוח
ממצרים ועד הנה, נשאת' הוא מלשון
הלואה כמו כי ישה ברעך, והפי'
הוא, כמו שאתה הלויית לעם הוח
במצרים, כמו שאמר הכתוב בהוציאך
ממצרים תעבדון וכו' כמו כן תלוה
להלאה עד אשר נשוב למניך בלב
שלם, והכן :

(כו) פ"א בא לפני הה"ק הרר"ב
וצללה"ה בחור אחד ששינה
את בנדיו ממנהג היהודים, ונתן לו
שלום והחזיר לו שלום, ואמר לו בני
תדע שדבר כזה חסור כ"כ שחזו
תוכל לצאת מן הדת ר"ל, כי רש"י
ז"ל כתב (בפ' חקת) יושב הנגב זה
עמלק וגו' ושינה את לשונו לדבר
בלשון כנען כדי שיהי' ישראל
מתפללים להקב"ה לתת כנענים
בידם, ראו ישראל לבושיהם כלבושי
עמלקים ולשונם לשון כנען אמרו
נתפלל סתם וכו', וקשה למה באמת
לא שינו ג"כ מלבושיהם כדי שלא
ירנישו ישראל בהם כלל, אך משום
שעיקר טומאתם הי' במלבושיהם, לא
יוכלו בשוא' לחלוץ מלבושיהם, שהיו
משוקעים מאוד בטומאתם, א"כ ראינו
שעיקר היצה"ר ופ"א מתגבר בטומאת
בגדים לכן צריך כל אור"א לשמור
א"ע שלא לשנות מלבושיו ממנהג
היהודים שתלוי בהם כל הקדושה
והמשנה ירו על התחוננה להתנדה
יצה"ר בנפשו (א"ה), עיין בוה"ק
פ' וישב עה"פ ותתפששו בכנדה,
ועיקר אחיות הס"א תלוי בהם ע"ש ופ"א
שמעתי אשר הה"ק הרר"ב וצללה"ה,
הראה בירו הק' על אברך אחד
ששינה את בנדיו, ואמר לו כך דרכו
של יצה"ר היום ואמר לו עשה כך
בו'

בעיר אחת, ובא לשם הנה"ק הר'
אברהם יהושע העשיל אבד"ק
אפס"א וצללה"ה בע"ס אוהב ישראל,
ובליל ש"ק הלך לאכסניו של הה"ק
מאפס"א, וישב בסוף השלחן בעת
הסעודה ולא הכירו שום איש, וראה
כי הובא להשלחן בצר כבש, ואמר
הרבי ר' בונם וצללה"ה במקומו
בישבו בסוף השלחן הלא האבות
הק' היו רועי צאן, והאזהב ישראל
שמע הברים הללו יוצאים מפיו הק'
של הרר"ב, עמד על רגליו ואמר
בקול בזה"ל וועד איז דאס דורט,
וואס האט איין עסק מיט דיא אבות,
ותוים אמר הרר"ב, רבש"ע, עשה
את הרה"ק מאפס"א אלם על
חמשה מיניטין שלא יוכל להרע לי,
זכן הי' כי הה"ק מאפס"א נשתתק
וגעשה אלם על ה' מיניטין והרר"ב
א' כי לולא זאת אשר מן השמים
עכבוהו, הי' יכול לעשות ממני גל
של עצמות בעת ההקפדה, ג' ופ"א
בימי ילדותו הלך מחוץ לעיר לשדה
עם תפיליו, ולבש התפילין והתפלל,
ובסוף תפלתו אמר רבש"ע שלח והזמין
לי יוניג, ובכואו העירה לביתו, תו"מ
בא שדכן א' לבאיו והציע לו היויג
היא אשתו סבעדין :

(כה) פ"א אמר הנה"ק הרר"ב
וצללה"ה לתלמידו הנה"ק
מהר"ם מקאצק וצללה"ה, בזה"ל,
אם יצוו לי לילך לנהיגם מה אעשה,
ולא השיב הרמ"ם מקאצק
טאומה, ואחרי רגיעים אחדים סיים
הרבי ר' בונם וציל בעצמו בדברי
קדשו, אז אני אצוה שיביאו אלי את
הרבי מרובלין, והיהודי הק'
וצללה"ה כמאמר הו"ל תלמיד שגלה
מגלין רבו עמו שנא' וחי כו' (מכות
דף יוד ע"א), אז אמר הרבי
מקאצק בזה"ל, אייך איז עס גישט
קיין נפקא מיני' מיר וועט עס צוניץ

שיח שרפי קודש

17 מ

והשיב לו הה"ק הר"ב וצלה"ה מפשיסחא, דדיון הוא אצל שכחה, אם שכח עומר של בית סאתים אינו חשוב שכחה, מפני שעתידי לזכור לאחר זמן, מפני שהוא דבר חשוב לא נקרא שכחה, וכן הדיון בשכחת השי"ת, אם הוא צדיק וזכור תמיד, ואף לפעמים נשכח ממנו אין זה נקרא שכחה, והשיבו הה"ק הר"ב מלובלין וצלה"ה החייתני בזה המאמר, והבן :

(לב) עוד בשמו הק' על מאמר הוה"ק, יוה"כ הוא כיום פורים, משמע שם מדתלוי יוה"כ בפורים, א"כ פורים גדול יותר מיוה"כ, ומפני מה, ואמר שכווה"כ מענה את הגוף ובפורים מענה את הדעת דח"ל אמרו חייב אדם לבסומי בפוריא עד דלא ידע, ועיניו הדעת גדול יותר מעיניו הגוף, ומשום זה תלוי יוה"כ בפורים, והבן :

(לג) הה"ק הרי"א מראדומין וצלה"ה אמר ששמע

מפ"ק רבינו הר"ר בונם מ פ ר ש י ס ח א וצלה"ה עה"פ בראשית ברא ונו' שהוא אשר גם עתה אחר שנברא העולם עדיין העולם בכחי' בראשית, והיינו שאין הכריאה ע"ד האומן העושה איזה כלי שלאחר עשיית הכלי אינה צדיכה עוד להאומן, רק שבכל יום ויום ובכל רגע ורגע צריכה העולם להתחדשות הכחות של העש"ש שבהם נבראו, ואלו ה' המלקות זה הכח אפי' רגע אחד, ה' העולם חוזר לתוהו ובוהו, והבן :

(לד) שמעתי שהה"ק הר"ר בונם וצלה"ה ה' רוצה

לקנות התפילין של הר"ב מלובלין וצלה"ה אצל אחד, וחשב המוכר לקבל עבורם סכום גדול, והי' מופת אותם בכל מה דאפשר כדי שיהי'

נראים

בו, וכן ה' שיצא לתרבות רעה רח"ל, ע"כ :

(בח) עוד שמעתי בשמו הק', ואולי בשם הה"ק הר"מ"ם מקאצק זי"ע, עה"פ (פ' תולדות) וכל הבארות אשר הפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו, וכו', סתמום פלשתים וימלאום עפר, ויחפור יצחק ונו', ה"פ' שפלשתים התחילו להתנהג ולהשתמש כמדת אביו אאע"ה, וי"א האבען אהן גיהויבען נאך צו מייען, ווהו ופלאום עפר, כמו שאמר אאע"ה ונאכי עפר ואפר ומשום זה נתם הבאר הראשון, וחזר יצחק נאכינו ע"ה לחפור באר אחרת ולהתנהג במדה אחרת לעבודת השי"ת, והבן :

(כט) עוד שמעתי בשם הה"ק הר"ב זי"ע, שאמר העולם אומרים

שאינ משליכין סמון לאדם מן השמים, ואינו כן, שגם מעות בעין משליכין מן השמים, וכן נמצא מפורש בתורה (פ' מקץ) ואלקי אביכם נתן לכם מטמון כאמתחותיכם, וכי ה"ו שומים ה' השבטים להאמין שהשי"ת השליך צרור כספם מן השמים באמתחותיהם אלא בודאי שגם משליכין מן השמים סמון, שהשי"ת הוא כל יכול, והבן :

(ל) עוד בשמו הק', וצלה"ה, איסור מחלוקת עם הנשים הוא

גדול יותר ממחלוקת אנשים, כי אדם אין עומד במחלוקת לעולם רק מפני א"ע עם חברו ואיך יוכל לפייס א"ע עם אשה, והבן :

(לא) שמעתי בשמו הק', אשר פ"א ה' יושב הה"ק

הר"ב מלובלין וצלה"ה וחושב כפסוק זה השמר לך פן תשכח כו' ואיך אפשר לאדם שלא ישכח פעם אחת בכל ימיו, ועובר על לאו זה, כי כל מקום שנאמר פן, ואל, אינו אלא ל"ת

שיח שרפי קודש

18

וירוממך לרשת ארץ, קודם ירושת
 ארץ יהי אך טוב לישראל וירום
 קרנם למעלה ולמעלה: והה"ק
 מאמשענוב אמר רמו ע"ז מדברי
 חז"ל שאסרו להתענות כדי שלא
 יכנוס לשבת כשהוא מעונה ודפח"ח
 (א"ה עיין גמרא מגילה י"ז ע"ב
 ומה ראו לומר קיבוץ גלויות לאחר
 ברכת השנים עפ"י פסוק יחזקאל
 ל"ז ואתם הרי ישראל ענפכם
 תתנו כו'):

נראים יפה, שיוכל לקבל מחיר רב,
 וכשהביא אותם לפני הה"ק והביט
 עליהם ואמר שלא יקנה אותם, מחמת
 השינוי שנעשה בהתפילין, אין זה
 תפילין של הרבי הק', כי ה' רוצה
 דוקא לקנות כמו שהן בלי שום
 שינוי, והבן:

(לה) הרה"ק הר"מ מאמשענוב
 וצללה"ה אמר איזה
 ימים קודם פטירתו בשם הרה"ק הר"ר
 בונם, וצללה"ה עה"פ תהלים ל"ז

